

ŠKRLATICA

SOBOTA 7.7.2018

Zbrali smo se pri piceriji Kot v Mojstrani ob 5:30, zapeljali smo se do parkirišča v dolini Vrat, od koder smo ob 6h zjutraj krenili na pot osvojitve Škrlatice. Zbralo se nas je pravljčnih 7 pohodnikov, Silva, Tina, Nina, Zvone, Brane, Srečo in moja malenkost. Vremenske razmere so bile nadvse ugodne za tak podvig, namreč temperature niso bile visoke, sonce ni preveč pripekalo, ampak vseeno imam še teden dni po tem dvobarvne noge, malce je tudi pihljalo. Kmalu smo prispeli do bivaka 4, kjer se pot razcepi proti Stenarju, proti Križu in pa proti Škrlatici. Pojavili so se pomisleki da bi del odprave krenil proti Stenarju ostali pa proti Škrlatici. Na koncu smo se vsi odločili da osvojimo Škrlatico. Pod vznožjem zahtevne poti, smo pustili palice in še en nahrbtnik, da smo se lažje vzpenjali. Palice bi bile povsem odveč, saj je bilo treba uporabljati moč v rokah, kajti je kar nekaj klinov in zajl. Tu se je zelo izkazal Zvone, saj je Nini, če sem prav razumel da je bila prvič v takih skalah, svetoval in pomagal priti na vrh. Po 5h urah osvojimo vrh Škrlatice, od koder je čudovit razgled na okoliške vrhove in doline. Po krajšem počitku in malici smo se odpravili po isti poti nazaj do naših palic in krenili naprej proti Kriških podih. Čakal nas je še en naporen vzponček in sicer na Rdečo Škrbino, kjer je melišče in kar nevarnost da dobiš kakšen kamen na glavo. Pot nas je vodila mimo Dolkove špice, preko melišč in snežnih zaplat do razpotja, tam pa se je Zvone odločil, da gre že isti dan domov. Ostali smo nadaljevali pot, osvojili še Križ in nato počasi do Pogačnikovega doma na Kriških podih. Tam smo imeli rezervirana prenočišča z polpenzionom. Koča je bila zelo zasedena, osebje zelo prijazno, hrana zelo dobra in pa veliko veselih pohodnikov. Po večerji smo se malo podružili pred kočo in moški del ekipe smo pokadili cigaro. Po malce nemirni noči, bilo je kar nekaj metrov nažaganih drv, smo vstali malo pred 8 uro, pozajtrkovali in spakirali za povratek v dolino. Pot v dolino nas je vodila čez Sovatno, tako da smo kot je v naši navadi tudi pri tem pohodu zašpilili klobaso. Na koncu smo se zbrali v Aljaževem domu v Vratih, kjer smo nekaj popili, moja malenkost je kmalu odšla, ostali pa so še nekaj pojedli.

Imeli smo se odlično, spodaj pa še nekaj tehničnih podatkov, ki jih je zbral Brane in pa nekaj slik.

Lep pozdrav

Slavko Ocepek – Oco

7.8. SOBOTA

Distanca 12,5 km!

Vzpon 2240 m

Spust 1195 m

Trajanje 11 ur z malicami in počitki!

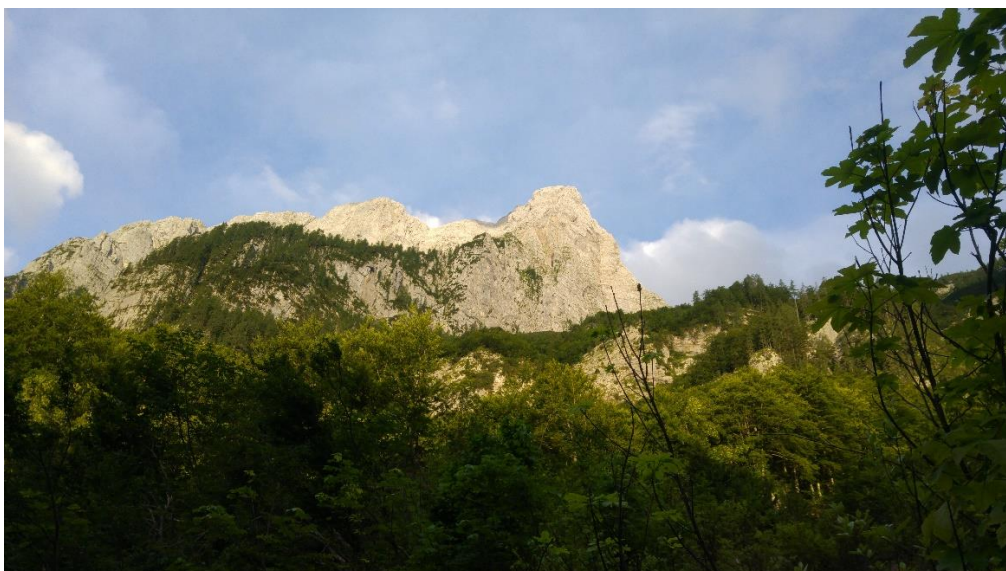
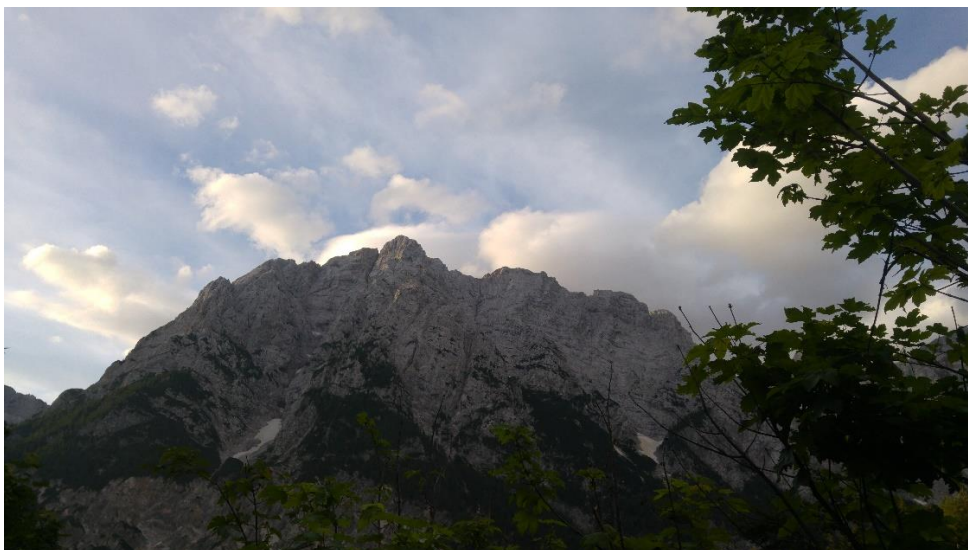
8.8. NEDELJA

Distanca 6,1 km!

Vzpon 160 m

Spust 1200 m

Trajanje 2,45 ur brez počitka!!! (Oco 2,20 ur)

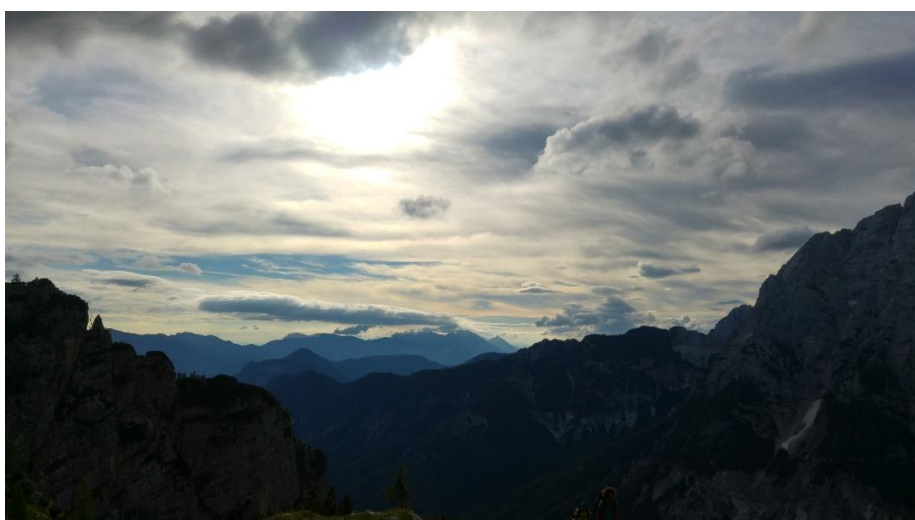
Jutranji pogled iz parkirišča

Naša četica koraka...

Zvone na preži

Jutranji pogled v dolino

Kjer avrikelj prijazno pozdravlja te s srajčko rumeno...

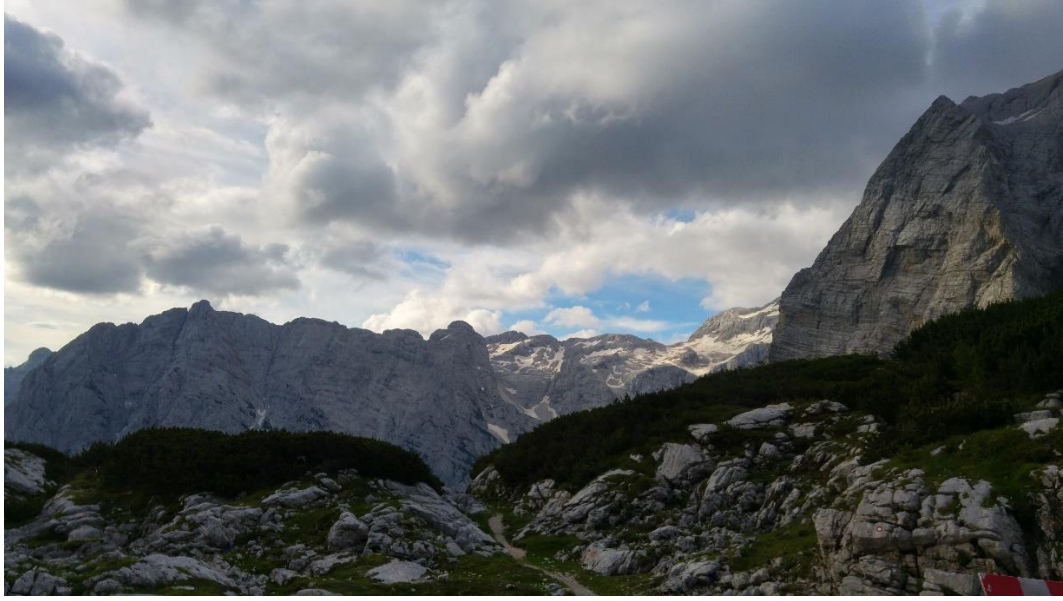
tam kjer Encijan plav ves prešerno bahav nežno vabi

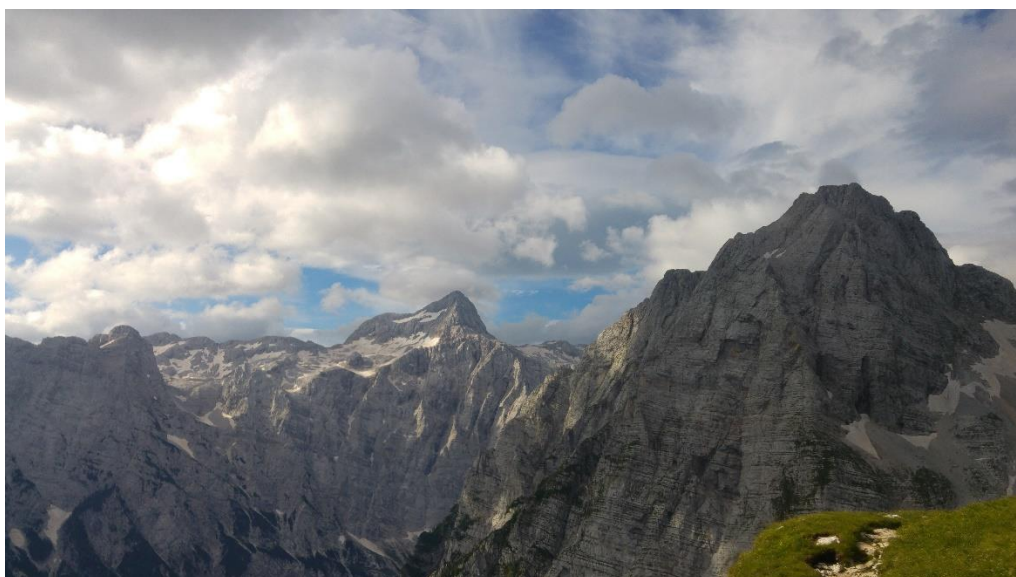
Snežno bele Planike

Turška lilija

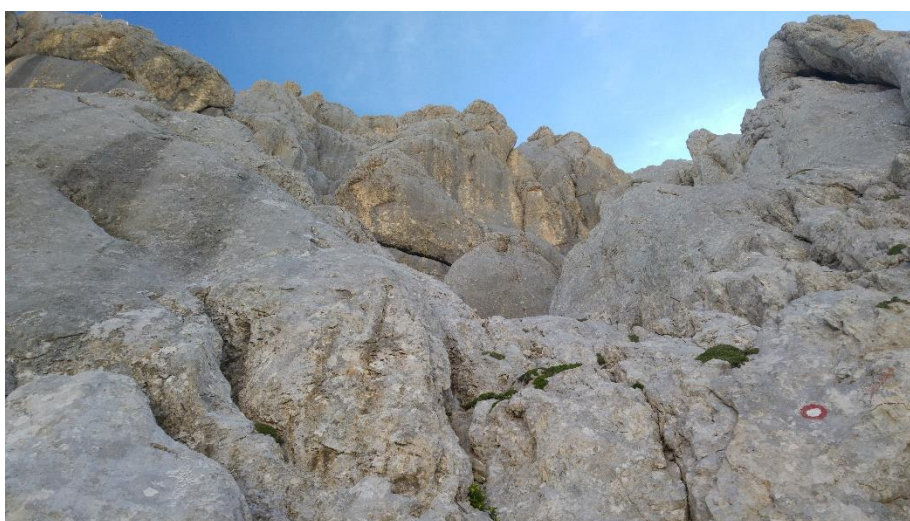
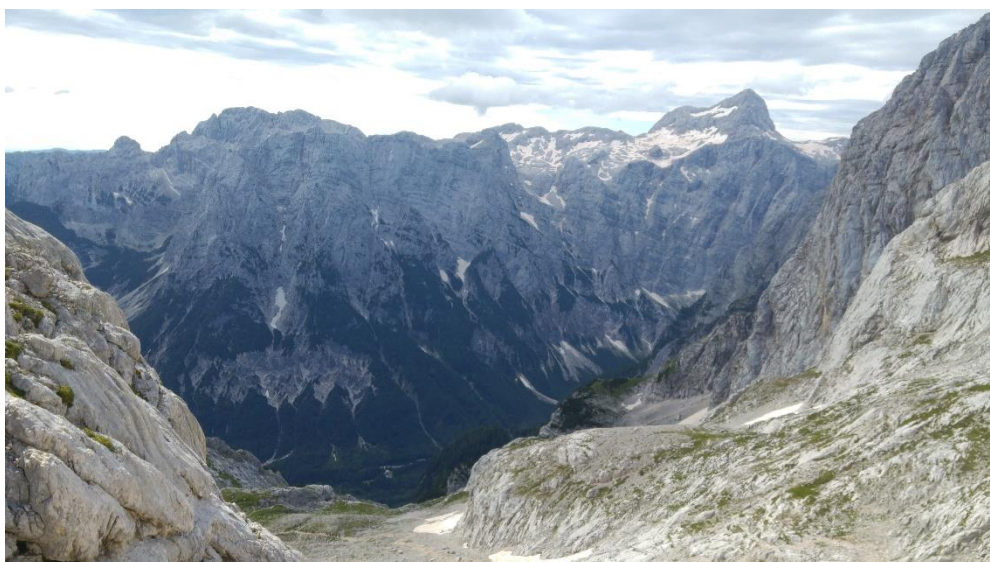

V sredini Triglav, desno Stenar

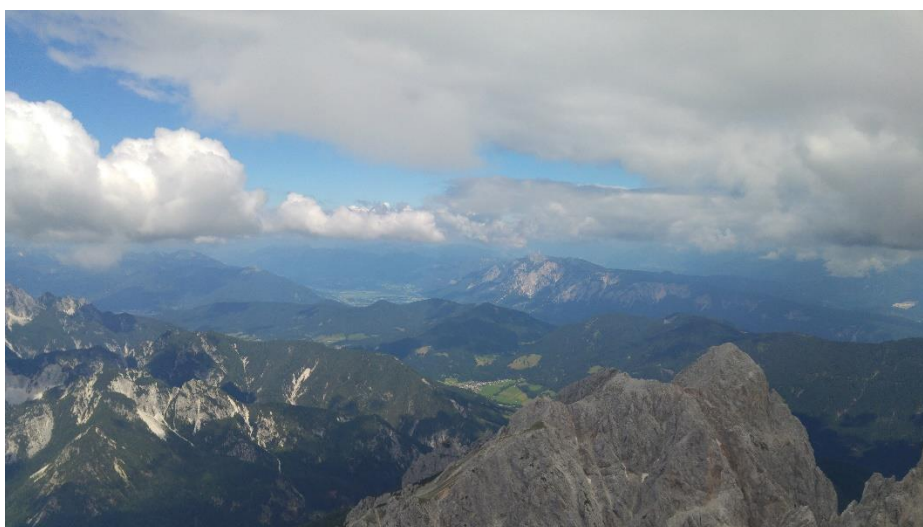
Čelade na glavo pa hop na Škrlatico

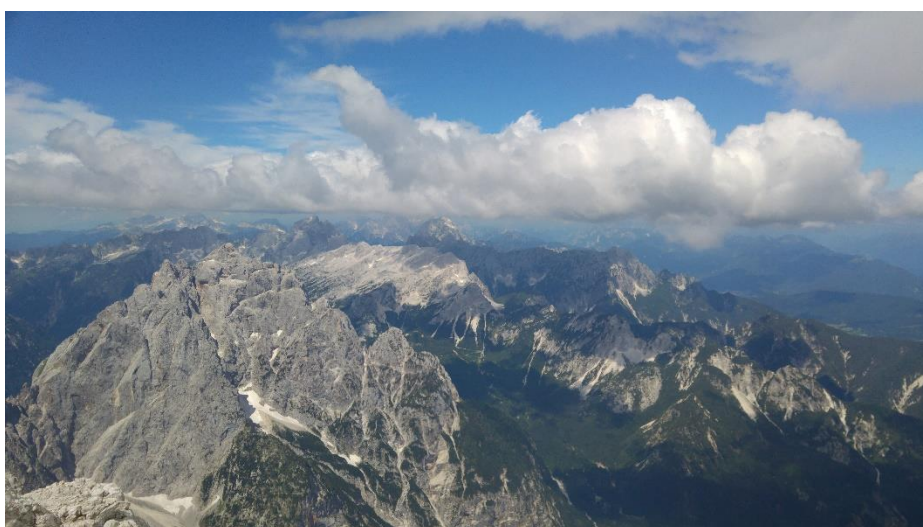
Pod Škrlatico, zdej pa mal plezanja

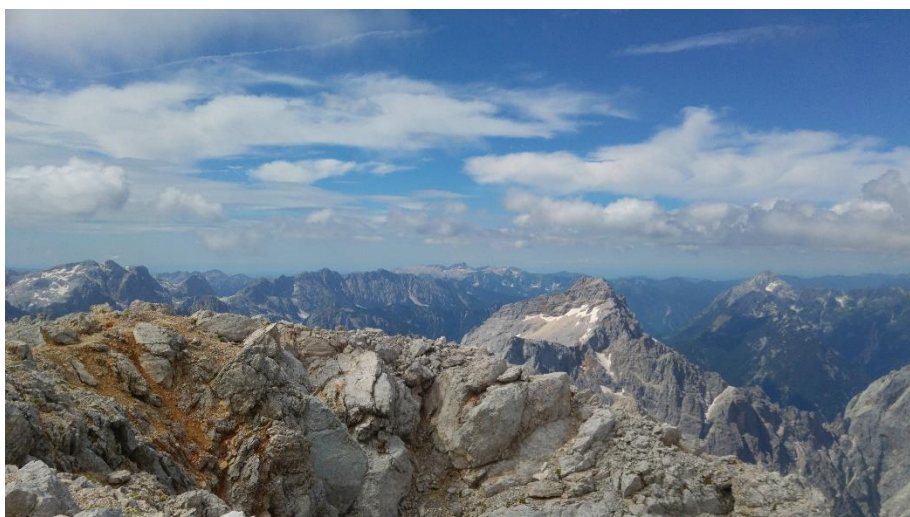
Rdeča škrbina

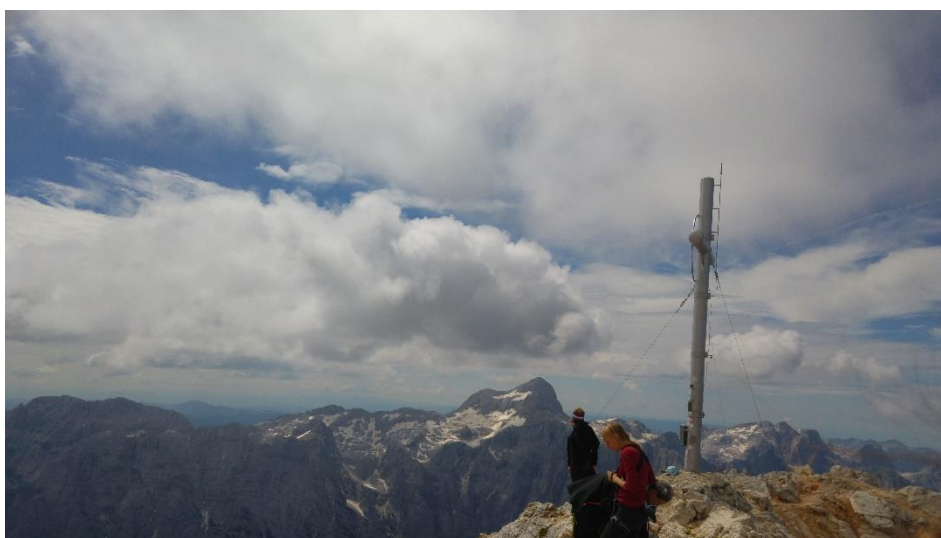
Iz vrha v dolino

Iz vrha v dolino

Okoliški vrhovi

Vrh Škrlatice

Brane pod čelado

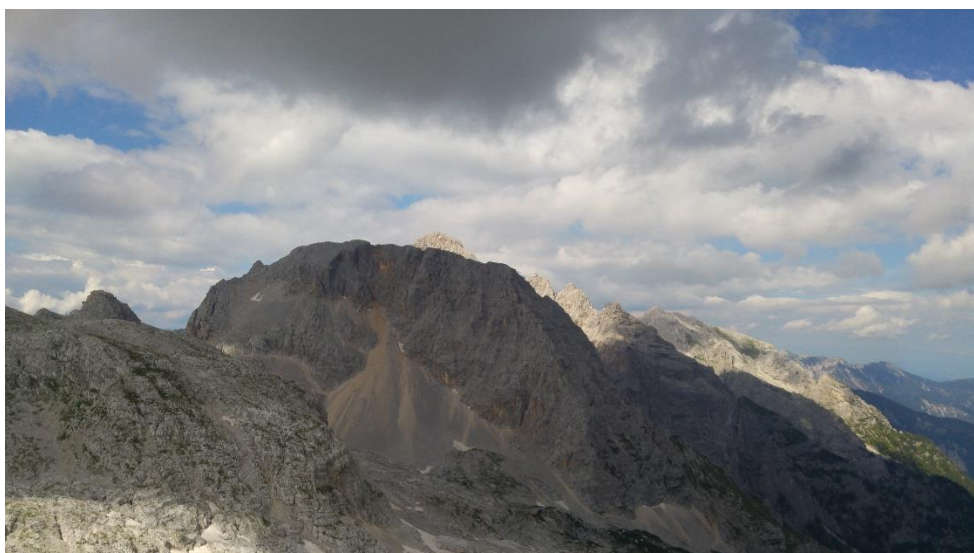

Tina, Nina, Brane, Oco

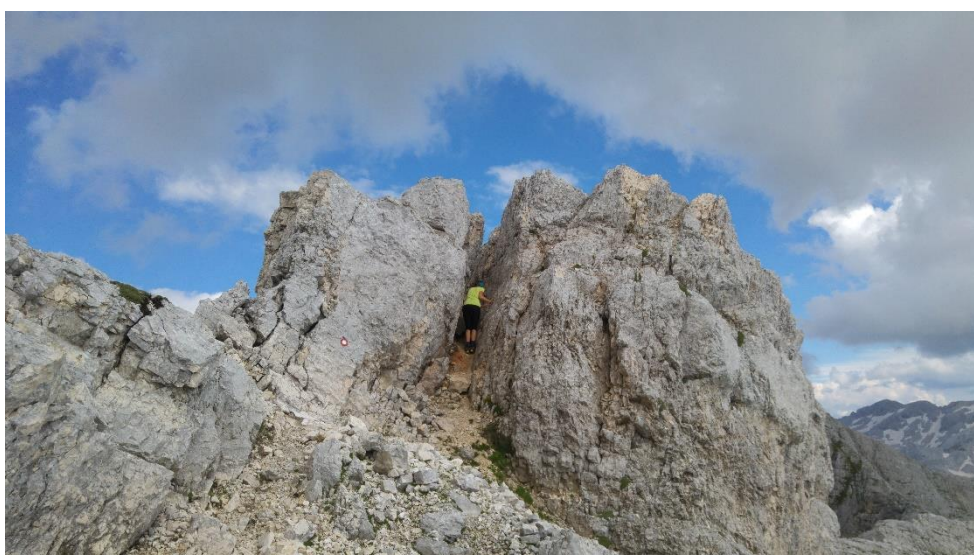

Dolkova špica, v ozadju Škrlatica

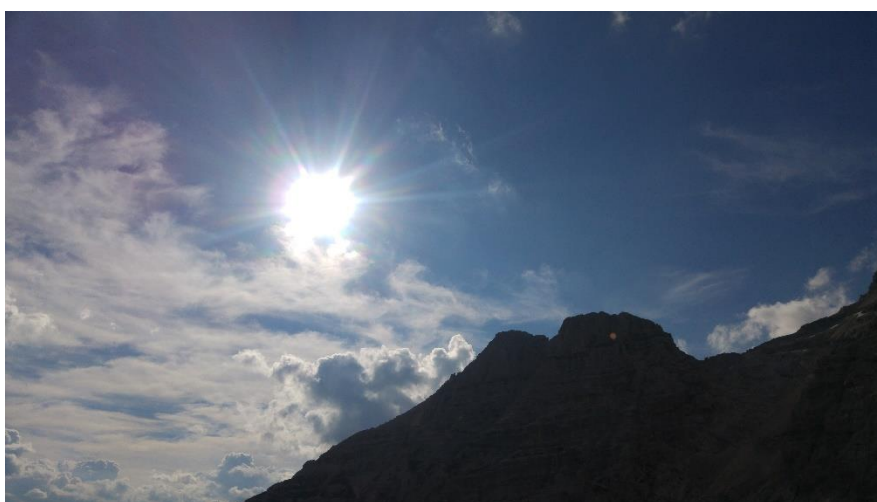
Vzpon na Križ

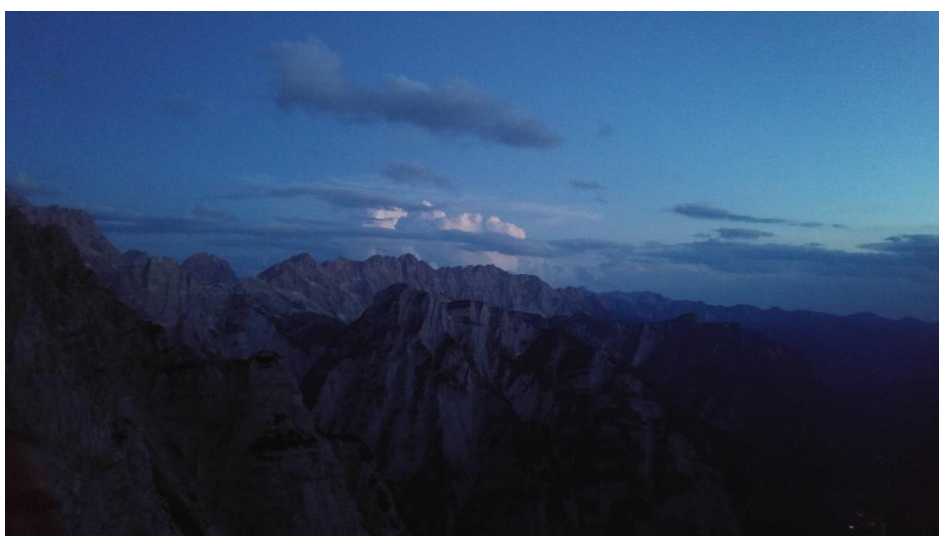
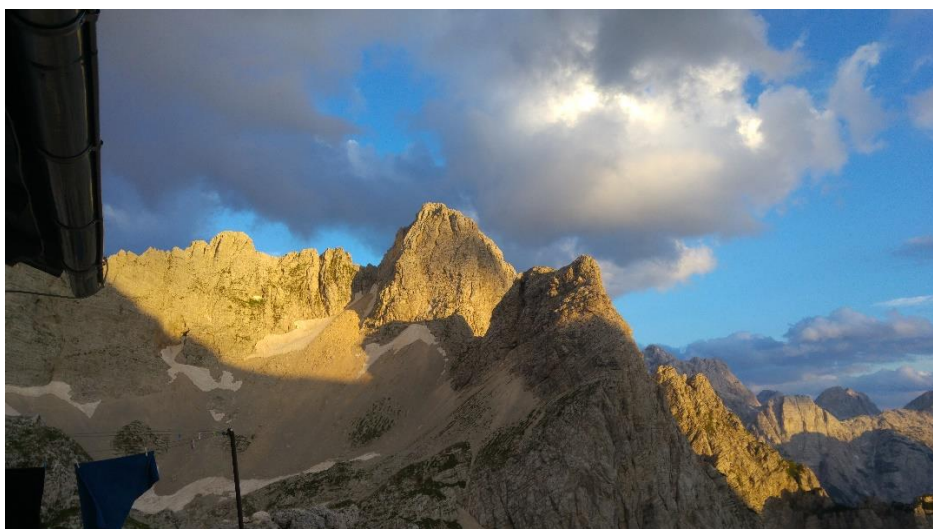
Na Križu

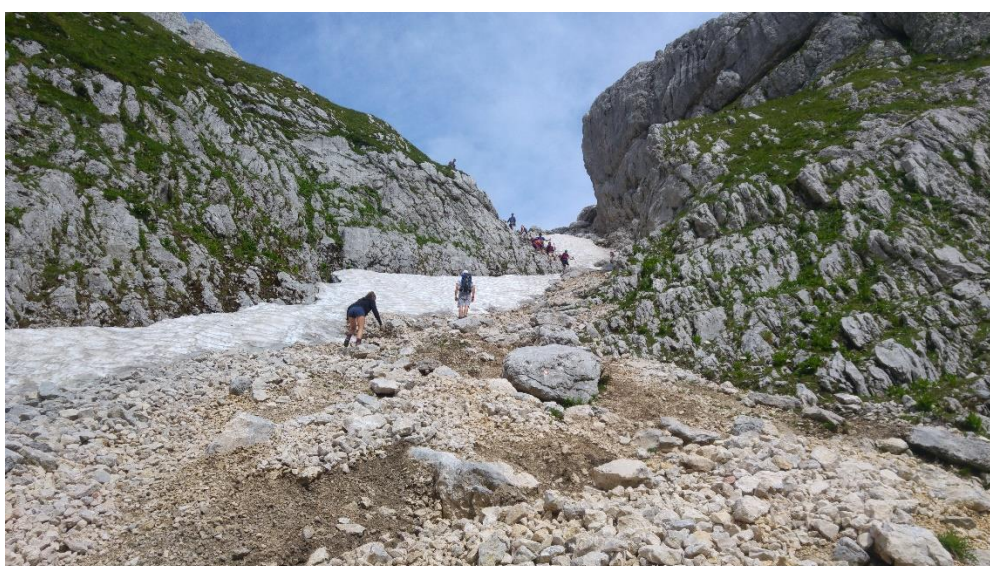
Kriški podi, pogled na dolino Trente

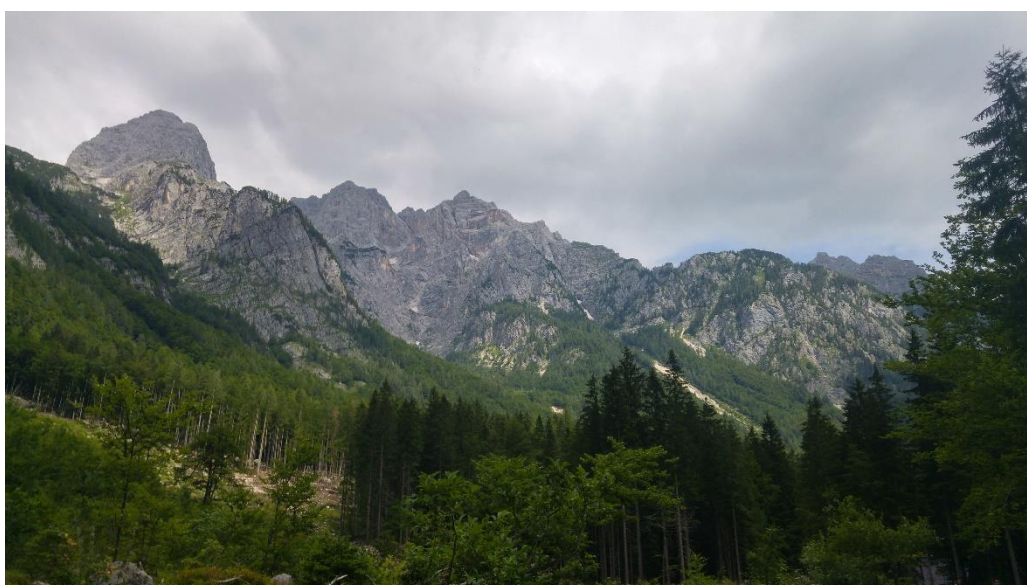
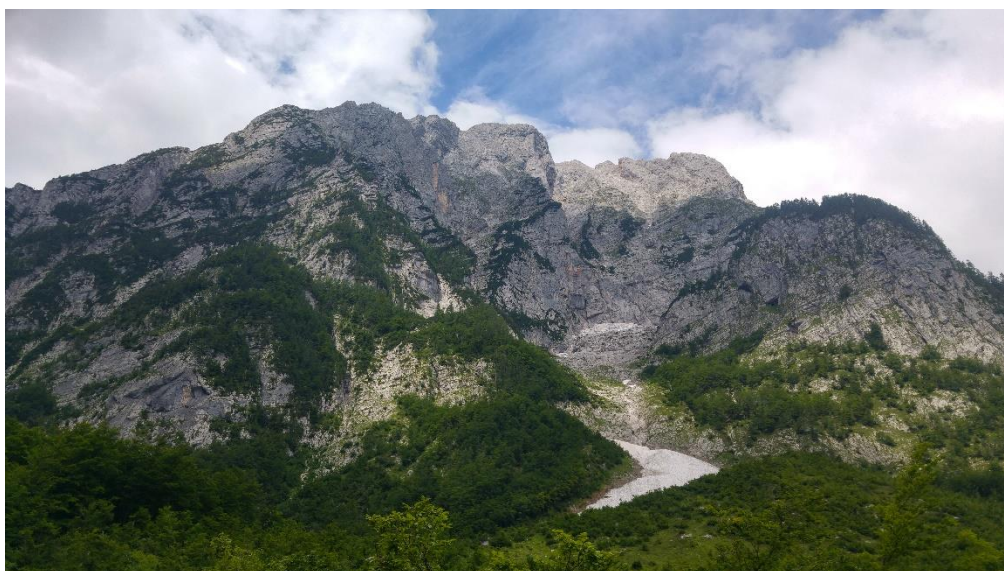
Sonček nad Razorjem

Večerni pogled

Malo vzpona pred spustom v dolino

Pogled iz doline ob povratku

